

תת"ע 6589/05/19 - אבנר פלק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6589-05-19 מדינת ישראל נ' פלק
תיק חיצוני: 61118094657

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	אבנר פלק
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 28.8.2019.

המבקש קיבל דו"ח שמספרו 61118094657, המייחס לו עבירה של גרימת הפרעה לתנועה בניגוד לתקנה (1)71 לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 בתאריך 18.7.2018.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך 250 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל מעולם הזמנה לדיון שנקבע בעניינו. לטענת המבקש המסמך שהוגש לבית המשפט הינו הודעה להגיע לסניף הדואר לשם קבלת דבר דואר ולא אישור מסירה.

המבקש הוסיף כי בתאריך 15.7.2019 עבר דירה מרחוב כספי 30 לרחוב כספי 6, וייתכן כי בשל כך ההודעה הנ"ל לא הגיע לידיו.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי הזימון לדיון נשלח באמצעות דואר רשום לכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו להישפט אשר לא נדרשה על-ידו.

לטענת המשיבה, המבקש לא טען כי הבקשה הוגשה במסגרת 30 הימים מיום המצאת פסק הדין. על כן, משנראה כי הבקשה הוגשה באיחור וללא הסכמת תובע, אך מטעם זה יש לדחותה.

המשיבה הוסיפה כי המבקש לא הציג כל טעמים הנזקפים לזכותו לעניין ביצוע העבירה עצמה.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל הזמנה לדיון שנקבע בעניינו וכי המסמך שהוגש אינו אישור מסירה אלא הודעה להגיע לסניף הדואר לקבלת דבר דואר.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 עו"ד קריב נ' מדינת ישראל, מיום 20.1.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו של המבקש אותה ציין הוא עצמו בבקשתו להישפט, "כספי 30, ירושלים", וחזרה בציון ההערה "לא נדרש".

דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקש, דהיינו מדובר במצב בו ההודעה לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר

נשלחה לכתובתו של המבקש אך הוא לא ניגש לקבלה. במצב מעין זה ייחשב המבקש כמי שהודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו (עפ"ת (חי') 20229-12-17 **חזן נ' מדינת ישראל**, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698/17 **יוספוב נ' מדינת ישראל**, מיום 7.5.17).

טענתו הכללית של המבקש לפיה לא קיבל לידי את ההזמנה לדין אינה עומדת בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. סתירתה של חזקה המסירה טעונה ראייה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר לידי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** מיום 25.3.2018).

חובת עדכון כתובת

איני מקבלת את טענת המבקש לפיה ייתכן שההזמנה לדין לא הגיעה לידי מאחר שבתאריך 15.7.2019 עבר דירה. המבקש לא הציג כל אסמכתא או ראייה לכך ששינה כתובת. גם אם שינה המבקש כתובתו מוטלת עליו חובה להודיע על שינוי כתובתו תוך 30 ימים מיום השינוי, זאת בהתאם לסעיף 2 לחוק עדכון כתובת, התשס"ה-2005. תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובתו למשלוח דואר. זאת ועוד, מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר לא נדרש על-ידי המבקש עוד בתאריך 1.5.2019, קרי למעלה כחודשיים עובר לשינוי כתובתו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

במקרה שבפניי לא העלה המבקש כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

בנוסף, על אף בקשת המשיבה להשית על המבקש כפל קנס הושת עליו הקנס המקורי בלבד.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' חשוון תש"פ, 30 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.